

Nick byl ve studiu už od časného rána. Přišel dříve, aby si udělal přehled, co všechno musí dnes udělat, protože byl domluvený s jeho kolegy. Ti samozřejmě přišli skoro o dvě hodiny později, ale alespoň měl klid na svoji práci. Vrtal mu hlavou Aliciin nápad nahrát písničku, kterou napsal pro Annie. Vždycky to chtěl udělat, vykřičet do světa svoji lásku k ní. Jenom se bál Anniny reakce, bál se, že se jí to nebude líbit. Ale každá žena by uvítala, kdyby pro ni její muž složil milostnou píseň. *Nemusí mi za to líbat nohy, stačí, když ji to zahřeje u srdce. Bude vědět, že jsem na ni nezapomněl, a že ve mně bude žít dál, ať se stane cokoli.* Rozhodl se do toho jít. A tak, než kluci přišli, nahrál melodii, kterou složil pro piano.

Nahrávání s novými lidmi bylo pro něj velice obtížné. Unavovalo ho jim neustále vysvětlovat to stejné. Srozumitelně jim vysvětlil, jak si to představuje, ale oni to stejně udělali podle sebe. Navíc pořád běhali ven si zapálit nebo telefonovat. Nick byl na pokraji zhroutení.

„Ta melodie je střídavá – tón nahoru, dolů, nahoru, dolů a pak je sestupná. Musíš tomu přizpůsobit svůj rap. Takhle to zní strašně monotónně a tu melodii v pozadí to úplně zahlší.“ říkal Nick Takbirovi, který vylezl z odhlučněné budky, kde se nahrávalo. „Přece nebudu zpívat, bro“, tohle je rap.“ „To jo, ale zní to úplně z cesty, jak kdyby to k sobě nepasovalo.“ „Tak změň melodii. Přece se nebudu přizpůsobovat?!“ Poplácal ho po rameni a šel ke dveřím. Nick lupal po dechu. „Jak, přizpůsobovat?! Kam jdeš?!“

Tu se Takbir ve dveřích srazil s Aliciou, která se polekala. On se jí podíval na zadek a hvízdal si. Jen zakroutila hlavou a šla rovnou za Nickem, který vypadal, že brzo dostane infarkt. Byl červený a zhluboka dýchal.

„Slyšelas to?! Prý se nebude přizpůsobovat mojí melodii, tak ať ji změním, chápeš to? Já jsem to celý napsal, složil, jediný, co po něm chcu, je, aby alespoň náznakem kopíroval tu melodii.“ „Bud' rád, že se ti trefí alespoň do rytmu,“ řekla Alicia ne moc povzbudivě. „Tenhle problém jsme pilovali na začátku. Ach jo.“ vydechl si. Ale už byl klidnější.

„Dobré ráno, Nicku.“ Usmála se na něj. „Dobré.“ oplatil jí úsměv. „Co tě sem přivádí?“ A nabídl jí místo k sezení. „Víš, s pár přáteli jsme měli takovou debatu a... Nicku, vždycky jsem chtěla uspořádat nějaký benefiční koncert, pomáhat a zároveň upozornit na problém a připomenout, jak problémům předcházet. Ale moji manažeři to smetli ze stolu.“ „To znám.“ „přikývl. „Jakmile je něco zadarmo, tak už každéj utíká.“

„Mluvila jsem s pár přáteli, se kterými uspořádáme benefiční koncert, celovečerní show, kde by mohlo vystoupit několik umělců. Výtěžek bychom dali na nadaci, která pomáhá v boji proti rakovině. Zároveň bych chtěla sehnat lidi, kteří si tím prošli. Chtěla bych prolomit to tabu ve společnosti. Donutilo by to lidi otevřít oči a jednat s nemocnými jako s normálními lidmi. A zároveň upozornit na prevenci. Nechávat se pravidelně vyšetřit a tak dále.“ „Wau,“ vydechl Nick. „Nevím, co říct.“ „Přišla jsem tě požádat, jestli bys měl zájem připojit se k našemu projektu.“ „Jasně, samozřejmě. Taky počítej s tím, že uvolním jakoukoli částku, cokoli bude potřeba, není problém.“ „Děkuju.“ usmála se. „Už jsi mluvila s někým z té nadace?“ „Přiznám se, že s tímhle nemám vůbec zkušenosti. Chtěla bych, aby ty peníze šly opravdu tam, kam mají. V dnešní době je to ošemetné.“ „S tím si nedělej starosti. Jako kapela jsme založili organizaci *Music To Heal*, pracuje tam spousta schopných lidí, kteří osobně zodpovídají za to, že peníze dorazí tam, kam mají.“ „Znám ten projekt. Setkala jsem se s tím při stavbě nové školy v Malajsii.“ „Jo, Chuck tam byl. Na ty lidi je fakt spoleh. Náš fond se sice zaměřuje na přírodní katastrofy, ale osobně se domluvím s vedením, aby nám pomohli.“

S tím si nedělej starosti, oni to zařídí a řeknou ti, jak taková pomoc funguje.“ „Tak to je báječné.“ řikala Alicia vděčně.

„A kdo všechno se zúčastní?“ „Bráška od Kate má čtyřčlenou kapelu. Nejsou nijak známí, hrají po barech a na slavnostech. Ale mají talent. Říkala jsem si, že by to byla pro ně velká šance.“ „Jo, to by bylo fajn.“ „Že jo!“ řekla nadšeně. „To celé byl vlastně Anthonyho nápad, vůbec bych do toho kluka neřekla, že má takové sociální citění. Kdybys ho viděl...“ zasmála se a mávla rukou. „Roztrhaný džínsy, naušnice v uchu... Ale jsem ráda, že se mnou bude spolupracovat zrovna on. Má v hlavě spoustu nápadů.“ Rozpovídala se. Nick ale zesmutněl. „Je to báječné spolupracovat s tak mladým a velice kreativním člověkem.“ „To jistě ano,“ řekl potichu.

„Víš, Nicku, říkala jsem si, že by to mohlo pomoci i Annie.“ „Proč Annie?“ podivil se a začal se hrabat v papírech s texty, aby se jí nemusel dívat do očí. „Je hrozný, jak ji neustále propírají v bulváru, mluví o ní jak o nějaké chudince. Nejlepší by bylo, kdyby tam Annie vystoupila a všem ukázala, že je silná, že s tím bojuje každý den.“ „Na to zapomeň, Annie nikdy nic takového neudělá.“ „Ukázala by všem, že se nebojí.“ Nick si vydechl. „Ali, na tohle Annie nikdy nepřistoupí. Zkus to, ale nečekej, že to udělá.“ „Záleží na tom, jak se jí to podá.“ umála se záludně. „Minimální úspěch by byl, kdyby alespoň přišla jako tvůj doprovod a vyslechla si příběhy druhých. Dostala by na vědomí, že v tom není sama a třeba by začala znova bojovat.“ „Prober to s ní ty. Mně by hned poslala do háje. A já ti zkusím sehnat nějaký kámoše, kteří by se přidali k projektu.“ „To bych ti byla moc vděčná, Nicku.

Jo a pronajala jsem si studio v budově C, hned na začátku areálu. Od zítřka budu bývat tam. Mám v šuplíku nějaký texty, který bych chtěla proměnit v něco posluchatelného. A navíc kluci musí někde zkoušet, nemůžou pořád zkoušet v garáži.“ „Každej tak začínal.“ „Chci, aby ta akce byla perfektní, ale žádná snobárna, to ne. Prostě chci, aby to klaplo.“ „Ale měla bys tam pozvat nějaký prominenty, aby přispěli.“ „Jo, to jo. Nějak to vymyslím.“ A vstala. „To by bylo vše.“

Chtěla se s ním rozloučit, ale přišla jí SMS zpráva. Jako upozornění na zprávu měla nastavený tlukot srdíčka jejího miminka. „Co to je? To zní jako...?“ divil se. „Jo, je to zvuk staženej z ultrazvuku. Je to roztomilý.“ Usmála se a přečetla si zprávu. „Mám celý video v mobilu.“ „Vážně?“ Alicia se posadila a ukázala mu záznam z prohlídky na displeji mobilu. „To je úžasný, pošli mi to.“ A vytáhl svůj iPhone. „Jak jsi na to přišla?“ „Anthony si to přehrál do počítače a zkomprimoval tak, aby se mi to vešlo do telefonu. Je na tyhle věci šikovnej.“ Ale Nick zase zesmutněl. „Jo... je to od něj hezký.“ sklopil oči. „Během týdne ti donesu čísla na lidi z fondu a zkusím pár kámošů, esi se přidají.“ hleděl do země. „Tak jo.“ Schovala si mobilní telefon do kabelky. „Najdeš mě v Cěčku nebo na mobilu. Pozdravuj Annie.“ „Jo, díky.“ A Alicia odešla.

Kdo to asi je ten slavněj Anthony? Ptal se sám sebe. Jak o něm mluví, jako o hrdinovi. Dostal nápad a ona už mu leží u nohou. Ale jak by mohla mít za hrdinu tebe, Matsudo, když vše dobré, cos kdy udělal, zastínili lži a podvádění? Jak by tě mohla milovat, jak by tě obě mohly po tom všem milovat?

Alicia přišla za Kate do salonu. Byla u ní objednaná na stříhání.

„No konečně, beruško, už jsem chtěla vzít někoho jiného!“ reagovala Kat na její zpoždění. „Strašně se omlouvám, zdržela jsem se ve studiu déle, než jsem měla naplánováno.“ Odložila si a Kate jí umyla vlasy. Poté začala se stříháním.

„Tak jak se máš?“ usmála se kadeřnice. „Vrhla jsem se do toho projektu, ráno jsem byla za Nickem a ten, že mi dá kontakty na lidi, kteří mi s tím pomůžou.“ „Tak proto to zdržení.“ řekla úsměvně. „No tak! Nepošklebuj se. Nick je kamarád!“ „Kamarád taky rád.“ posmívala se Kate.

„A kamarádka ještě radši,“ dodal právě přicházející Tony. „Jak to jde?“ A posadil se na kadeřnický stolek. „Byla jsem u Nicka, účastní se show, přispěje penízky a ještě mi pomůže sehnat další lidi. Odkázal mě na vedení *Music To Heal*, ti už se postarají, aby peníze šly tam, kam mají.“ „O tom fondu jsem čet na netu, je to dobrý.“ „A co máš ty?“ zeptala se Alicia. „Sehnal jsem pár kamarádů, co hrajou, byli by vděční, kdyby sis je přišla poslechnout a řekla jim co a jak.“ „Tak dobře.“ usmála se.

„Jo a Kate, i pro tebe mám kšeft. Ty nám taky pomůžeš.“ řekla Alicia. „Ježiš, snad nebudu muset zpívat!“ bránila se. „Jistě že ne!“ zasmála se Alicia. „Ale pokud bys měla zájem se nějak projevit, tak není problém.“

„Prosím tě, ségra má zákaz zpívat aj ve sprše!“

„Kat, ty si vybereš špičkovéj tým a všechny nás nalíčíš a načešeš.“ a Katie zůstala stát jako opařená. „To jako všechny slavný lidi?“ „Jistě,“ řekl Tony, „mě, Olafa, Adama...“ „Ale, na tebe kašlu, myslím celebrity. Christinu Aguilera, Beyoncé...“ „No, pokud přijedou... To ještě nevím, kdo tam bude. Ale hlavně vylepšíš mě, ne?“ Podívala se smutnýma očima, ale pak s úsměvem. „Si piš. Bych ti ty vlásky trochu zkrátila a sestříhala do obličej.“ řekla Katie.

„A já bych ti to hodil na blond.“ řekl Anthony. Alicia se na něj škaredě podívala. „Nemyslím peroxidku, nějakou do medova, zesvětlá.“ Kate se zamyslela. „Víš, že má aj pravdu, blond by tě oživila.“ Anthony vzal pramen jejích vlasů na konečky prstů. „Byla bys taková veselejší a přirozená k tvým modrým očím.“ Alicia se na něj usmála a kývla.

A to náhodou uviděl kolemjdoucí Nick. Chtěl si popovídat s Kate a najednou uviděl červovlasého mladíka, který se dotýká vlasů jeho milované.

To bude nejspíš on. Pomyslel si. Nejradši bych tam vletěl a tu pracku mu urazil. Jen já mám právo dotýkat se jejích hebkých heřmánkových vlasů. Měl jsem... Je to pryč, rozešli jsme se. Ona to přešla a začala znova. Jak se na něj dívá... Dal bych za to život, aby se na mě znovu dívala tímto způsobem. S takovou něhou a důvěrou. Ale teď už je příliš pozdě...

„Lidi, musíte mi pomoci přesvědčit Annu, aby se zúčastnila té show.“ špekulovala Alicia. „Já bych ji do toho nenutila,“ řekla Kate, která ji stříhala, „vžij se do ní trochu, musí se stydět a být nešťastná kvůli tomu, jak vypadá. Bývala to krásná ženská.“ „A my jí musíme ukázat, že pořád je ta krásná ženská. Zvednout jí sebevědomí.“

„Jak, prosímtě?“ divil se Tony. „Chtěla bych ji vytáhnout mezi lidi.“

„Si myslíš, že vyleze jen tak ven?“ divila se Kate a snažila se jí ten nápad rozmluvit.

Pak Alicia zaostříla na polici, kde byly vystavené hlavy s parukami. „No jistě!“ zajásala Alicia. „Že mě to nenapadlo dřív! Budu mít pro tebe úkol, Katie. V nejbližší době vyrazíme do ulic.“

Ráno se Alicia sešla s Anthonym v nově pronajatém studiu, aby vymysleli, kde by se jejich projekt měl uskutečnit, kdy a pro kolik lidí. Ale to už měla nové vlasy – kratší, sestříhané do obličejě s šikmou ofinkou a s přelivem zlatavé blond.

„Viděla bych to na nějaký společenský sál při hotelu, nebo něco takového. Že by hosté seděli u stolků a mohli si dát i něco k pití během večera.“ „Jo, souhlasil Anthony, „vládla by uvolněná a taková přátelská atmosféra. To je dobrý nápad.“ „Takže hotel s konferenční místností.“ Psala si poznámky. „A kapacita?“ „Čtyřista, pětset hostů?“ pokrčil rameny Anthony. „To by šlo. A taky bych přední místa vyhranila pro onkologické pacienty, že bychom s lékaři prokonzultovali, či zdravotní stav to dovoluje, to bychom pořešili s lidmi z *Music To Heal*.“ navrhla. „Jo, to by bylo taky fajn. V tom případě nezapomeň dát požadavek, že akce bude nekuřácká.“ „To je pravda, no vidíš.“ a poznamenala si jeho poznámku. „Nikdy by mě nenapadlo, že budeš toho tolik vědět o vážně nemocných lidech.“ „To fakt vypadám jak neandrtálec?“ „No, občas to tvoje chování... Ale teď už je to super.“ zamluvila, protože vycítila, že se Tony urazil. „Člověk tě musí akorát více poznat.“ usmála se nevinně.

„Tony, můžu se tě na něco zeptat?“ a on si vydechl. „Kým ti byla Daphné?“ „Ach jo, tobě to nedalo, co? Přemýšlelas o tom celou dobu, co jsem ti to řekl, že?“ „Milovala ji, je to tak?“ „Daphné byla moje holka, chodil jsem s ní v sedmnácti. Ona byla o rok mladší. Měla krásně dlouhé zlaté vlasy a oči jako studánky. Miloval jsem spíš její vzhled a ne to, jaká byla uvnitř. Chodil jsem s ní dva roky, ale ve skutečnosti jsem ji neznal. Nechtěl poznat. Byl jsem mladej vůl.“ vyčítal si. „Když jí zjistili nádor, zalekl jsem se zodpovědnosti. Báł jsem se, že to nezvládnou, že se zhroutím, až jí začnou padat vlasy a tak. Myslel jsem jen na sebe. Dlouho jsem přemýšlel a došel jsem k závěru, že bych jí nebyl dostatečnou oporou.“ „Ty ses s ní rozešel?!“ vyhrkla Alicia. „Jo. Byla to největší chyba mého života, kterou si budu vyčítat až do konce. Chtěl jsem jí zůstat na blízku jako kamarád, ale ona mě vyhodila z domu. Nechtěla mě už nikdy vidět. A já se jí nedivím. Ale nedokázal jsem jen tak odejít. Chodíval jsem se koukat přes plot do nemocničního parku, kam chodívala nebo do cukrárny, abych ji viděl. Posílal jsem jí květiny a dopisy k zvláštním příležitostem. Nebo prostě jen tak před dveře jejího domu. Ale všechny dopisy se mi vrátily zpátky. Víím, že po léčbě se odstěhovala pryč a já už ji neviděl.“ Sklopil oči. „Ach, Anthony,“ objala ho Alicia, „měls za ní jít a říct jí, že ji miluješ.“ „Báł jsem se, že mě vyhodí.“ „Každý dělá chyby, zvláště v osmnácti. Měls za ní jít hned.“ „Ne, Ali, se mnou by byla nešťastná. Zaslouží si lepšího, než jsem já.“

„Ehm, neruším?“ zachrchlal Nick, který stál ve dveřích. Alicia pustila Anthonyho z objetí. „Přinesl jsem ti kontakty, který by se ti mohly hodit.“ A švihl jí složku papírů na stolek. „Wau, to je pořádný seznam. Tos musel dělat celou noc,“ řekla. „Z jistýho důvodu jsem nemohl spát,“ řekl jíživě.

Anthony pochopil svoje místo a zvedl se k odchodu. „Myslím, že dneska už jsme hotoví.“ „Ty už jdeš?“ divila se Alicia. „Jo, slíbil jsem Katie, že jí pomůžu, má dneska docela nářesk, takže valím.“ „Dobře,“ kývla Alicia.

„A vůbec,“ rozkukala se, „znáte se? Nicku, tohle je Anthony. Tony, Nick Matsuda.“ „Rád tě poznávám, Nicku.“ A podal mu ruku. „Pro tebe jsem pan Matsuda,“ odpověděl ostře. Tony sklopil oči a ruku schoval do kapsy.

„No... uvidíme se. Ahoj,“ rozloučil se s Aliciou polibkem na tvář. „Rád jsem Vás poznal, pane Matsudo.“ řekl ze slušnosti a odešel.

„Musels na něj být tak hrubý?“ podívala se na něj vyčítavě. „Však nemusel hned odcházet. Rád bych se seznámil s tvým novým amantem.“ „Nicku,“ nadechla se Alicia, „my dva jsme se rozešli. Řekli jsme si, že budeme přátelé. A mě opravdu unavuje, když se o to snažím jenom já.“ „Nedokážu s tebou bejt jen kamarád,“ odsekl. Alicia si vydechla. „Chci, abychom spolu vycházeli. Nechci, aby mezi námi stálo, když se ten druhý s někým seznámí.“ „Chceš moje požehnání?!“ útočil. „Chci jen vědět, jestli seš v pohodě.“ „Csss,“ prskl a zavrtěl hlavou. „Nicku, prosím...“ „Rychle sis našla záplatu.“ „Já a Anthony jsme přátelé, nic víc a tak to i zůstane. Pracujeme na novém projektu a on je strašně vděčnej, že má šanci dostat se někam dál. Chci se vyvarovat těmhle žárlivým útokům.“ „Ale já nežárlím, vím, že ti nemůžu zakázat, abys s někým začala chodit, jen jsem to nečekal tak brzy.“ „Ale já přece s nikým nechodím. A ani to v nejbližší době nemám v plánu.“ „A řekneš mi, až to přijde? Nerad bych se to dozvěděl z novin.“ „Tak dobře. Až si najdu známost, budeš první, kdo se to dozví, slibuju.“ a usmála se na něj. On jí úsměv oplatil. Nastalo trapné ticho. Nick si ji prohlížel.

Pak se bolestně pousmál. „Změnila sis účes.“ „Včera jsem byla u Katie, je to šok, ale líbí se mi to.“ „Mně se víc líbila ta brunetka,“ řekl Nick a Alicia zesmutněla.

„No nic,“ vyndal ruce z kapes, „jdu pokračovat. Kdybys měla s něčím potíže, jsem ve svém novém studiu.“ „Díky, Nicku, jsem ti velice vděčná.“ a Nick se usmál. Otevřel dveře.

„A, Nicku?“ zastavila ho a on zvedl obočí s pohledem na ni. „Nemusíš s nikým soupeřit. Ty budeš mít vždycky v mém životě místo jako otec mého dítěte. Tys nasadil nejvyšší laťku.“ A Nick se začervenál. Pousmál se. „Tak...hodně štěstí s tím telefonováním.“ Alicia se pousmála a Nick za chvíli odešel.

Kapitola dvacátá pátá

Konečně nastal velký večer kapely Holy Divers, která pořádala party, kde proběhl křest jejich nového alba. Akce probíhala v baru na pláži v zátocě Malibu. Akce se zúčastnilo asi sto V. I. P. hostů, vysoká smetánka. Mnohdy to ale byli lidé, kteří hudbě naprosto nerozuměli. Složení hostů odpovídalo známostem hostitelky Lindsay Pharrellové, manželce baskytaristy Dextera. Členové kapely některé hosty ani v životě neviděli a naopak. Ale většině hostů bylo naprosto jedno, kdo tu akci pořádá, natož že se tam křtí nějaké album, hlavně že je tam spousta fotografií a alkoholických drinků zdarma.

„Vážně tu musíme bejt?“ podíval se Anthony otráveně na Aliciu, která mu šla po boku zavěšená v rámě. Nestrávili tam ani pět minut, ale co se rozhlédli po hostech, měli chuť odejít. Akorát Anthony to dával trochu víc najevo.

„Chceš být slavněj, tak si zvykej,“ odpověděla mu Alicia. „Si myslíš, že každá party bude cool ožiračka s tvejma nejlepšíma kamarádama? Prozradím ti tajemství, šoubyznys je nuda.“ A objednali si drinky u baru. „Nejsou tamto králíci Playboy?“ ukázal nadšeně na spoře oděné peroxidové blondýnky se silikonovým poprsím nadměrných velikostí. „Jsou nechutný,“ zašklebila se Alicia. „Člověk se vedle nich cítí nějak méněcenně.“ „Ukaž.“ Prohlédl si její bujný hrudník, který podtrhovaly černé korzetové šaty bez ramínek s pozvolným řasením od konce žeber do poloviny délky steh. „Já myslím, že se nemáš za co stydět.“ Alicia se k němu přiblížila. „Vážně, klidně by sis mohla nasadit králíčí ouška a vrtět se tam s něma,“ mrkl na ni šibalsky. „Seš hulvát, víš to?“ řekla s nadsázkou. „Ale příznej

si, že tě to přitahuje.“ Špičkou nosu se dotýkal jejího. Podíval se na její rudé lesklé rty. Alicia skousla dolní ret a zavřela oči. V tom neomaleném mladíkovi opravdu bylo cosi přitažlivého.

Ale Anthony zaostřil na postavu stojící u baru za Aliciou asi tři metry od nich. „Ajaj.“ zaúpěl. „Co se děje?“ Podívala se a otevřela oči. Otočila se a uviděla Nicka, který do sebe právě kopl panáka whisky. Na baru byly postavené už tři prázdné skleničky. Na dvojici se díval pohledem tisíce bodajících nožů.

„Nevěděl jsem, že ho pozvou,“ řekl Tony. „Nechápu, že sem vůbec chodil. Nemám z toho vůbec dobrý pocit.“

Poté, co si Nick dal páté kolo, posbíral kuráž a připotácel se k Alicii. Pozdravil ji a stoupl si tak, že Anthonyho úplně zastoupil.

„Co říkáš na tu komedii všude tady kolem?“ „V životě jsem ty lidi neviděla, jedinej, kdo je z hudební branže je kapela, ty a já.“ odpověděla. „Vždyť tu jsou samý laciný prostitutky. V životě bych na akci, kterou kapela pořádala, nepozval takovou sortu lidí a to všechno bude zítra v novinách! Ti idioti během tří měsíců zničili renomé, který jsem budoval deset let.“ „Divím se, že jsi přišel, Nicku, zvláště po tom všem, jak se k tobě zachovali.“ „Co jsem měl dělat.“ Shlédl. „Aspoň, že je tu zdarma chlast.“

„Pardon, neruším?“ Ozval se útočně Anthony, který stál doposud Nickovi za zády. Ten se otočil.

„A, číšníku, dal bych si whisky a tady dámě ovocný koktejl virgin.“ A otočil se zpět k Alicii. Ta jen zavrtěla hlavou. Anthony si ho obešel a chytl se Alicii. „Možná si už nevzpomínáte, ale představovali jsme se. Jmenuji se Anthony a jsem doprovod Alicii pro dnešní večer.“ „Máte pravdu,“ začal s výsměchem Nick, který dobře věděl, o koho jde, „při tom šerém světle a v tom laciném obleku jsem si Vás spletl s obsluhou.“

„Nicku!“ Okřikla ho Alicia.

„Vás asi hodně štve život, pane Matsudo, mám pravdu?“ vrátil mu Anthony. „Nejsem sice pracháč jako Vy, ale pořád se umím chovat k lidem. A hlavně k těm, který mám rád. Řekněte, jaký to je nemít páteř?“ a Nick ho chytl za sako. „To brzo poznáš, ty jeden cucáku!“

„Dost, pánové, to by stačilo!“ zastavila ho Alicia. Nick se však stále držel Tonyho saka. Nenávistně si hleděli do očí jako jeleni v říji zaklínění parohy jeden do druhého. Jako dva samci bojující o samici.

„Anthony, jdeme! Ještě jsme nepozdravili několik přátel,“ vymyslela si. Ale muži tak chvíli zůstali. Nick svého soka trhnutím pustil a Anthony si upravil kravatu. Nabídl Alicii rámě. Ještě chvíli se muži na sebe škaredě dívali.

Poté Alicia konečně přiměla Tonyho k odchodu a zmizeli v davu.

A tak Nickovi zbyla už jenom láhev whisky a pohled na jeho bývalou kapelu, která právě křtila své nové CD. Bez něho.

Dexter a Gordon bouchli šampaňské a užívali si jeho bublinkové vyvrcholení na Playboy dívky v první řadě.

Bubeník Ted a DJ Joe si připíjeli šampaňským s váženými hosty.

Ale nejdůležitější člen kapely, hlavní zpěvák Chuck se ani nedostavil. Dokončením alba pro něj spolupráce s bývalými Holy Divers skončila. Nechtěl mít s nimi už nic společného a distancoval se ode všech rozhovorů týkajících se nové desky. Přišel jeho čas plně se vrhnout do samostatného projektu.

Zkrátka atmosféra večírku byla příliš povrchní, zvenku zdobená a snobská, v hloubi vulgární a laciná. Spíše připomínala párty osmnáctiletého teenagera z bohaté rodiny, a ne křest alba svého času uznávané nu-metalové kapely.

„Pořád tě to tady baví?“ naklonil se Anthony k Alicii, když spolu tančili ploužák. „Už bych šla pomalu domů.“ „Jsi unavená?“ „Už aj celkem jo,“ pousmála se na něj. „Tak pojď, půjdeme.“ Nabídl jí rámě.

„Dámy a pánové, omlouvám se za přerušeni,“ řekl do mikrofonu Dexter, když DJ vypl hudbu na jeho pokyn.

„Počkej,“ zastavila se Alicia. „Možná bych si ještě dala džus.“ A Anthony kývl.

„Chtěl jsem vám všem poděkovat, jste skvělí!“ Pronášel řeč Dexter. „Pijte a jezte, co hrdlo ráčí!“ A hosté mu začali tleskat. „A nezapomeňte, blíží se půlnoc, to znamená, že se blíží i půlnoční překvapení!“ A zejména mužská část publika začala výskat ještě víc.

A to se na podium vyškrábal Nick. „Děkuji, promiňte, taky bych vám chtěl něco říct,“ drmolil do mikrofonu a sotva stál na nohou.

„Á, sakra!“ poznamenal Anthony, který byl s Aliciou u baru. „To není dobrý, to vůbec není dobrý.“

„Taky bych vám chtěl strašně moc poděkovat, že jste sem přišli, abyste ukázali ty svý snobský zadky nebo kozy, u některých v tom není rozdíl. A abyste podpořili tu nejkřivější kapelu na světě. Jmenuje se Holy Divers, to je ta kapela, co dnes křtila tu snůšku nesmyslů, pro ty, kdo vůbec neví, která bije.“

„To stačí, Nicku,“ snažil se ho zastavit Dexter.

„Počkej, počkej, ještě jsem neskončil. Připravil jsi mě o moje životní dílo, tak mě nechej přihodit drobek na tu hromadu ostudy, kterou sklídí tahle snobská show.“

„Nicku, dost!“ řekl Dexter. Gordon ho chytil zezadu za paže a Dexter mu vytrhl mikrofon. Nick se mu vysmekl a pěstí přerazil Dexterovi nos.

Publikum bylo pobouřeno.

Avšak Nick zavrával a spadl pod podium do davu. Nikoho nenapadlo mu pomoci vstát, ale každý druhý si ho vyfotil.

„Sakra, uhněte!“ prodrala se k němu Alicia a sklonila se k němu. Nick ležel obličejem k zemi a nehýbal se. „Nicku, slyšíš mě, to jsem já, Alicia.“ Zatřásla s ním. „Nicku, no tak, tady nemůžeš ležet!“ Nick pootevřel oči a cosi neurčitěho zablekotal.

„Anthony,“ vyzvala ho Alicia, „pomoz mi ho, prosím tě, zvednout.“

Společně naložili Nicka na zadní sedadlo Tonyho auta. „Musíme ho zavést domů.“ řekla. „Jestli mi poblije potahy, koupíš mi nový.“ „Koupím ti nový auto.“ pousmála se. „Tak to si nechám líbit.“

Dostat téměř stokilového Nicka ze zadního sedadla byl oříšek. Opilý Nick skoro nevnímal, a když ho chtěl Anthony vytáhnout, vždycky mu spadl zpátky. Podařilo se mu to asi napopáté. Alicia v jeho kapse našla klíče a odemkla branku. Anthony podpíral Nicka při velice pomalé chůzi po chodníčku k domu. Nick pomalu přicházel k sobě, avšak začal zpívat pijáckou písničku. „Pssst!“ snažila se ho Alicia umlčet. „Probudíš Annie.“ A hledala na sporém světle lampy správný klíč. Když vešli do předsíně, Anthony opřel společensky unaveného Nicka o zeď, aby ho mohli svléknout z kožené bundy. Chvilí vypadalo, že spolupracuje, ale když to nejmiň čekaly, spadl na zem a udělal rámus.

To se probudila hospodyně Carmen, která po chvíli vyšla ze svého pokoje v suterénu.

„Proboha, co se stalo?“ „Carmen,“ začala Alicia, „prosím, pomozte nám pána dostat do lůžka, na večírku zřejmě neodhadl svoji míru.“ A služebná kývla. Tony ho vzal za pravou paži, Carmen za levou. Alicia po cestě rozsvěcovala světla. Prošli dlouhou halou směrem k vysokým mramorovým schodům.

„Neříkej, že má pokoj až na vrchu?!“ zhrozil se Anthony. Trvalo velice dlouho, než Nicka dostali nahoru. Obzvláště, když se chvílemi vzpíral a zpíval pijácké písničky. Nahoře ho Anthony opřel o zábradlí, aby si odpočinul.

Nick zavrával a padl na kolena. Podepřel se rukama. A to začal štěkat pes, kterého měla Anna v ložnici. Tam se po chvíli rozsvítilo. Alicia si povzddechla.

Anna pootevřela a z ložnice vyběhl Buddy vrtící ocáskem. Musel všechny očuchat, jestli v domě není zloděj. Za ním vyšla udivená Anna opírajíc se o berli.

„Bože dobrý...“ zhrozila se, když uviděla Nicka na všech čtyřech. „Annie, nezlob se, nechtěli jsme tě probudit,“ omlouvala se Alicia. „Měli jste tam to prase nechat, však on by během zítřka trefil domů. Věděla jsem, že takhle dopadne, když na tu akci půjde. Nechápu, jak se může někdo takhle zřídit...“ kroutila hlavou.

„Tak promiň,“ zamumlal Nick, „že nejsou všichni tak dokonalý jako ty.“ Chytl se za břicho a vyvrhl poslední loky whisky na kobereček. Anna jen odvrátila pohled.

„Carmen, prosím Vás...“ požádala Alicia. „Přineste pánovi kýbl a hadru.“ Poté k němu poklekla a přisunula mu kbelík, aby se mohl vyzvracet. Hladila ho po zádech. Carmen mezitím uklízela koberec. „Je to dobrý,“ řekla Alicia, „zvrací jen whisky, kterou mu žaludek nestrávil. Uleví se mu.“ A pohládila ho po vlasech. Byl celý bílo zelený a zhluboka dýchal.

„Dobře mu tak, nemá chlastat,“ řekla pohrdavě Anna. „Měli bychom ho uložit.“ navrhla Alicia. „Já jdu spát,“ prohlásila Anna rozhodně. „Pro mě za mě, ať se třeba těma zvratkama zadává.“ A práskla dveřmi.

Anthony si zhluboka vydechl. „To byla asi manželka.“ Alicia se na něj smutně podívala. „OK, zvednu ho.“ řekl a postavil Nicka. „Můžeš stát?“ zeptal se. „Jo, už je mi o něco líp.“ šeptl velice pomalu.

„Doprovodím ho do ložnice, počkej na mě dole,“ řekla Alicia. „Pomůžu ti.“ nabídl se Tony. „Ne, to nemusíš. Chápej, nechci ho hodit do postele v těch smradlavejch hadrách a pro vás oba by to mohlo být kompromitující.“ Anthony po chvíli přikývl. Ale nelíbilo se mu to.

Alicia Nicka posadila na postel, svlékla mu košili a zula boty. Nick jí malátně pomáhal. Ale když se nahnul, zvedl se mu žaludek. Tak tak to stihl doběhnout do koupelny. Alicia mu vlhkým ručníkem osvěžila zátylek a omyla obličej. To se ale udělalo špatně jí, a tak raději odešla na balkon nadýchat se čerstvého vzduchu.

Po čase za ní Nick přišel s ručníkem kolem krku. „Nezlob se,“ řekla Alicia, „tyhle věci mi teď moc nesvědčí.“ „V pořádku.“ Pohládl ji po bříšku. „Děkuju, že jsi mi pomohla dostat se domů. Ježíš, jak já se stydím!“ „Už vypadáš líp,“ pousmála se. „Dám si sprchu, ta mě z toho dostane.“ „To bys měl, ta kolínská je dost silná. Nevěděla jsem, že Dior dělá i vůně s přísadou zvětralé whisky.“ pošklebovala se. Nick na ni ukázal prstem, nadechl se a vydechl. „Jdu.“ „Ještě chvíli tu počkám.“ řekla. „Přijdeš mě zkontrolovat?“ zvedl šibalsky obočí. „Jen v případě, že uklouzneš a rozbiješ si hlavu.“ „OK, jdu na to.“ A zavřel se do koupelny.

Alicia si mezitím sedla na postel, avšak po chvíli čekání usnula.

Nick, upraven a navoněn, vyšel po půl hodině z koupelny. „Volno,“ zahlásil. Ale Alicia tvrdě odfukovala. Pomalu si přisedl a pohládl ji po vlasech.

Jak krásně spíš, maličká. Dneska jsem se předvedl v těch nejhorších barvách a ty přes to všechno nechutný spokojeně spíš v mé posteli. Hladil ji. Seš dobytek, Matsudo, jak ses mohl takhle zřídit... Zítra to bude vědět celá Amerika. Ale jen ať si klebetí. Přestože jsem poražen, vyhrál jsem první cenu. A pousmál se na Aliciu.

Nechtěl ji budit, a tak rozeplnul její těsné šaty, něžně ji svlékl a přikryl dekou. Z druhé strany postele se k ní přitiskl a políbil na tvář. Alicia se jen ve spánku usmála a přitiskla se k němu. Levou rukou objal její břicho. Ona jeho ruku přidržela. Spokojeně spala až do rána.

Když časně z rána šla Anna po schodech dolů vypustit psa na zahradu, probudila Anthonyho spícího na gauči. Ten jen unaveně zvedl hlavu, příliš dobře se nevyspal.

„Promiňte...“ řekla ze slušnosti, ale spíše čekala nějaké vysvětlení, co tento cizí mladík dělá v jejím domě. Včera si ho příliš nevšimla a zapomněla na něj. „Ne, v poho, neomlouvejte se, stejně jsem nespál. Na týhle pryčně si člověk akorát zpřeláme kosti.“ Vstal a začal si před ní zapínat košili. „To je prvotřídní italský nábytek,“ namítla. „Paninko, řeknu Vám, nevím, k čemu ho maj, ale na sezení, natož na spaní rozhodně nee.“ A přehodil si přes rameno sako. „Mohl bych dostat kus žvance? Co jsem v noci dělal odtahovku Vašemu starýmu, mi nějak vyhládl.“

„Promiňte, mladíku, ale kdo jste a co děláte v mém domě?!“ zeptala se důrazně. Anthony přišel k ní a podal jí ruku. „Já su nějakej Anthony, Aliciin kámoš. Včera jsem s ní byl na večírku, kde jsme potkali Vašeho muže a zavezli ho domů, páč by to sám asi nezvládl. Alicia ho šla uložit a řekla, ať tu na ni počkám. Ale já usnul. Tak nevím, esli už šla nebo tu taky někde nocuje... Hezkej šátek, by the way.“ Poukázal na její rudý šátek s čínskými draky. Ale Anna se v ten moment zastyděla. Uvědomila si, že ji vidí úplně cizí člověk v šátku bez vlasů. „Klid, paninko, náhodou dete s dobou. Dneska si hlavu holí kde kdo i ženský. Když jsem začínal s kapelou, sjel jsem si hlavu strojkem. Ale vypadal jsem jak koblih. Ale Vy jste moc hezká a štíhlá, na Vás je to ten správnej punk.“ a Anna na něj vytřeštila oči. „No nic, musím se zdekovat, slíbil jsem švici, že helfnu v salonu. A jelikož snídaně asi nebude... Bylo mi ctí.“ mrkl na ni a odešel.

Anna zůstala stát jako solný sloup. Takového člověka ještě neviděla.

Když slunce zasvítilo paprsky do Nickova pokoje, lehce zamžoural a podíval se vedle sebe, kde mlžně uviděl Aliciu. Nasadil si brýle a usmál se, protože mu v náručí ležela ona. Bylo to jako sen. Políbil ji jemně na rty a ona se usmála. Také si myslela, že ještě sní.

„Už je ráno,“ zašeptal. „Ještě mě chvíli nech snít, Nicku,“ vydechla něžně.

„Nicku?!“ Probudila se cuknutím a otevřela oči. „Co tu dělám?!“ Rozhlížela se. Bez šatů a v jeho posteli byla poněkud nesvá. „Uklidni se. Usnula jsi, nechtěl jsem tě budít. Svlékl jsem tě a zakryl.“ „Tys mě svlékl?!“ vstala a omotala si kolem sebe deku. Začala šmejdít po pokoji a hledat své oblečení. „Ale no tak, děláš, jako bychom byli bratr a sestra.“ „Už spolu skoro tři měsíce nechodíme, nepřeju si, abys mě svlíkal.“ „Jo, vlastně, dík, že jsi mi to připomněla,“ řekl otráveně. Alicia hledala na zemi, pod postelí, ve skříní, ale šaty nikde. „Sakra, co kdyby sem někdo přišel?! Třeba Annie? Víš, co by si mohla domyslet?!“ „Můžeš být klidná, Anna do mé ložnice nechodí. Ne, že by mi vadilo, že tu běháš jen v kalhotkách a dece, ale ty šaty sem dal vyvětrat na balkon.“ Alicia na něj vrhla nenávistný pohled a vyběhla na balkon.

„Tebe to strašně baví, vid’? Obdivuju tvoje sebevědomí po tom všem. Na tvým místě chodím kanálama!“ křičela na něj z balkonu do pokoje, když ze zábradlí sbírala oblečení. „Tak promiň, že jsem tě dostal z těch uplech šatů a škrtící podprsenky! Promiň, že jsem tě nechal pohodlně vyspat rozvalenou v mé posteli!“ Opřel se o futra. Alicia dýchala jako lokomotiva, byla na něj pořádně naštvaná.

Pak ale jejich pozornost upoutal zvuk ťuknutí hrnku o podšálek. Na posezení společného balkonu seděla Anna a právě snídala.

„Dlouho jsem nebyla v kabaretu – zábava k jídlu, jen pokračujte, začíná to nabírat dramatický spád.“ A pousmála se. Alicia vzala své věci, zabouchla za Nickem dveře a běžela do koupelny.

Nick, oblečen jen v pyžamových trenýrkách, se posadil k Anně. Ale nepodíval se jí do očí. Po chvíli se nadechl: „Ona...“ „-Usnula, pochopila jsem,“ přerušila ho. „Máš ještě cigarety? Nějak mě bolí pajsš.“ řekl. „To se nedivím, po tom kýblu whisky. Měl by ses raději nasnídat.“ „Bože, jen to ne!“ zakoulel očima. Při pomyšlení na jídlo se mu zvedl žaludek. „No tak, vím, že si pod květináč schováváš pepermintky.“ „Neměla jsem je strašně dlouho, nevím, v jakém jsou stavu.“ Nick obrátil pár květináčů na parapetu, kde našel krabičku se čtyřmi slim cigaretami a zapalovač. Zapálil si a rozkašlal se z pepermintové příchutě. „Bože, co to je?!“ kašlal, až mu kouř šel nosem. Anna jen kroutila hlavou.

„Ann, vážně ti nevádí, že tu Alicia spala?“ „Proč by mi to mělo vadit? A nechápu tu tvou potřebu mi vše vysvětlovat.“ „A já zas nechápu tvůj ledovej klid. Z ložnice tvýho muže právě vyšla nahá žena.“ Annie se začala smát. „A to mám jako žárlit? Po tom, jak jsi nás všechny okouznil včera v noci, jak jsi byl sexy s tím kýblem a na všech čtyřech?“ kroutila hlavou se smíchem. „Ne, Nicku, vážně si nemyslím, že se s tebou dnes v noci Alicia vyspala, to fakt nee.“ Nick típl cigaretu, kterou ani z poloviny nedokouřil a chtěl odejít přes její ložnici.

„A ani si nemyslím, že by s tebou měla něco jindy. Dříve jsi byl skvělá partie, jistě skvělý milenec, ale žena v její situaci a jistého stupně vyzrání, už nejspíš nehledá jen milence, taková žena už od života něco očekává.“ „Co ty o tom víš, nikdy jsi děti nechtěla!“ řekl jízlivě. „Při první příležitosti, když jsme mohli mít dítě, jsi to smetla ze stolu.“ „Aha, takže budeme otvírat staré rány?“ namítla dotčeně. „A napadlo tě někdy, že jsem to udělala pro tebe? Bylo nám třiadvacet, proboha! Kde by byla tvá kariéra s malým děckem?!“ „Tak bych nebyl slavnej, no a co?!“ zvýšil hlas. „Možná bychom chvíli žili u našich a možná by trvalo, než bychom si koupili první auto. Ale aspoň by naše manželství mělo smysl.“ „Už tě vidím, jak makáš od devíti do pěti v nějaký králíkárně za pár babek.“ řekla opovrženě. „Ty, který se na půl roku sbalíš a odjedeš na světové turné, při tom si děláš, co chceš a s kým chceš. Napadlo tě někdy, proč s tebou nechci mít děti, Nicku?“ Na to neměl, co říct. Její slova byla bohužel oprávněná. Proto mlčky odešel.

Alicia se odhodlala vejít na balkon. Měla potřebu se ospravedlnit. Postavila se před Annu a shlížela do země.

„Ještě jednou dobré ráno,“ řekla Anna, ale poté se začala smát. „No tak, pojď si už sednout a nabídní si bagetu a čaj, musíš mít hlad.“ A Alicia se s chutí vrhla na snídani. „Byl to děsnej trapas.“ „Nech to plavat, náhodou jsem se skvěle pobavila. Ani na vteřinu mě nenapadlo, že jste vy dva spolu strávili dnešní noc.“ „Vážně?“ podivila se Alicia. „Nee, opravdu nee.“ „No...“ vydechla si Alicia. „Nick je hodnej a hezkej chlap, ale včera v noci...“ zašklebila se, „opravdu nee.“ a obě se začaly smát.

Nick prošel přes chodbu do svého pokoje, kde vykonal ranní toaletu a v koupelně chvíli postál při otevřeném okýnku. Naslouchal, o čem se ty dvě venku baví.

„Ali,“ začala Anna, „myslíš si, že jsem punk?“ a Alicia propukla v smích. „Co, prosím?“ „Jestli jsem punk?“ zadržovala smích Anna. „No, já myslela, že posloucháš spíš klasickou hudbu.“ „Nemyslím hudbu, ale styl, vzhled, šátek a tak. Jsem punk?“ „Promiň, že se směju, ale jak si na to přišla?“ „Dnes ráno mi to řekl tvůj kamarád Anthony, že v tom šátku

jsem punk, že si taky kdysi oholil hlavu, ale nepovedlo se mu dosáhnout takového výsledku, jako mně.“ „Bože, to je idiot. Měl by se ti omluvit.“ „Ne, o to nejde. Sice jsem stála jako opářená, ale jeho upřímnost se mi líbí. Někteří lidi na mě zírají, někteří dělají jako by nic, aby byli zdvořilí... Ale on mě pochválil, že jsem hezká a že jsem punk.“ A po chvíli se obě znovu začaly smát. „A to bylo vážně od srdce.“ „Úplně ho slyším, jak ti to říká. On za to prostě nemůže. Když jsem ho poznala, taky jsem pár věcí rozdýchavala, ale postupem času jsem zjistila, že pod tou slupkou frajera je hodnej a citlivej kluk. Neříkám chlap, říkám kluk.“ „Chlap nedospěje nikdy, to si pamatuj.“ namítla Anna. „Ale Anthony jako mladej tatínek, by mu to slušelo, co říkáš?“ Usmála se šibalsky a napila se šálku čaje. „Po pravdě, o tom jsem nepřemýšlela.“

Nick šel rychle do pokoje obléct si tričko a džíny, aby lépe slyšel.

„Nepochybně se mu líbíš a s tím musí být připravený i na to, že se kromě tebe postará i o tvé dítě.“ „Ale sám je ještě dítě. Většinou. Ale když jsme spolu sami, chová se jinak, dospěleji. Spíš bych ho potřebovala ještě víc poznat, abych mohla rozhodnout, jestli ano nebo ne. Ale to záleží i na něm, podle mě jsme jen přátelé.“ „Podle mě on to vidí jinak, chce víc než jen přátelství.“ „To jsi usoudila z toho, jak ti řekl, že jsi punk?“ pousmála se Alicia. „To je sentimentální úsudek chřadnoucí ženy po třicítce.“ „Na chřadnoucí ženu máš nějak moc energie sprádat intriky. Děkuji za snídani.“ Vstala. „Teď musím jít žehlit k Anthonymu, že na mě musel celou noc čekat.“ „Pozdravuj,“ pousmála se Anna a rozloučily se.

Když Alicia šla opatrně ze schodů a přidržovala se zábradlí, letěl za ní dusavými kroky Nick.

„Ali, ty už jdeš?“ „Vidíš.“ Zrychlila krok. „Zavezu tě domů.“ „To raději ne, jistě bys ještě nadýchal.“ „Tak tě alespoň doprovodím, potřebuju ti něco říct.“ „Tak mluv teď.“ a vyšli za vchodové dveře.

„V prvé řadě bych se ti chtěl omluvit za včerejší večer, moc si toho sice nepamatuju, ale musel jsem být slitej jak dobytek. Včera večer to na mě dolehlo, všechny ty věci s kapelou... Neměl jsem tam chodit.“ „No, to asi neměl. Ale těžko říct, člověk si říká, že to zvládne, ale na místě je všechno jinak.“ „A taky bych ti chtěl poděkovat, že jsi mě dovedla domů.“ „To bys měl spíš poděkovat Anthonymu, to on tě vezl autem a ještě tě podpíral, nebylo to pro něj jednoduché.“ „No,“ vydechl si, „nebude to snadný, ale asi se za ním stavím. Asi jsem mu řek pár nepěkných věcí.“ „No, to asi řek.“ A otevřela branku. „A taky jsem se ti chtěl omluvit za to svlíknutí. Nehledal jsem za tím žádnou erotiku, jenom jsem chtěl, aby jste se ty i dítě cítily pohodlně. Přísahám, že už tě nikdy nevyслеču. Teda...pokud to sama nebudeš chtít.“ Usmál se šibalsky a Alicia se rozesmála. „Tak dobře, omluva přijata. Pokud mi ale slíbíš, že už o tom nebudeme mluvit.“ „Na to se můžeš spolehnout.“ kývl Nick a Alicia se pousmála. „Ale rozhodně se nemáš za co stydět, s většíma prsama seš fakt třída.“ A Alicia na něj vrhla pohled tisíce nožů. „To byl vtip, poslední, slibuju.“ „Bylo mi hned divný, že bys to přešel jen tak.“ „Jsem všímavý člověk.“ Usmál se šibalsky.

Alicia stála za brankou a koukala přes pletivo na Nicka. Držela se branky. On jí upřímně hleděl do očí a ruku prostrčil pletivem tak, že se prsty dotkl její ruky. Alicia sklopila zrak na jeho prsty, které jemně pohládila a pousmála se. „Anna má obrovský štěstí.“ řekla smutně. „Možná dříve ano,“ odpověděl, „ale teď už je to jenom o tom se vzájemně snést.“ „Nikdy není pozdě začít znovu.“ řekla a pustila se branky. „K tomu je zapotřebí obou, Ali, a

já už bojovat nebudu.“ „To je smutné.“ „Nebudu se vnucovat tam, kde mě nechtějí.“ Alicia soucitně kývla. Očima se rozloučili a odešla.

Nick jel navštívit Chucka do jeho nového studia, kde právě zkoušel se svou novou kapelou. Nick si poslechl několik skladeb a byl příjemně překvapen, jaký obrovský potenciál v sobě ti chlapi mají. Chuckovi noví kolegové nebyli žádní nováčci, spíše tvořili hudbu pro radost. Každý z nich měl svou vlastní práci, teda pokud nebyl nezaměstnaný nebo právě nevyšel z vězení. Každopádně parta to byla skvělá a hudbě rozuměli.

„Takže cvičíte na koncerty?“ začal rozhovor Nick, když si šli sednout ven na schody, aby si Chuck zapálil. „Jo, už se nám to blíží. Docela mě překvapilo, jaké je o nás zájem – tři z pěti koncertů sou vyprodané.“ „To ti celkem závidím, my jsme ještě nedokončili album a možná ještě dlouho nedokončíme,“ postěžoval si. „To sou fakt tak děsní?“ podíval se na něj Chuck. „Oni sou hlavně hrozně líní!“ zvýšil hlas. „Ale to nemá cenu řešit, ještě se zas naseru.“

„Jakej byl mejdan?“ rýpl si Chuck. „Sem slyšel, že se tam jeden týpek dobře zkalil a rozbil Dexterovi hubu.“ „Jo, to jsem zrovna viděl z první řady, moc věcí si nepamatuju, ale výraz v jeho ksichtu nikdy nezapomenu.“ A oba se začali smát. „Ale koukám, že ty máš taky pěknýho monokla.“ ukázal Chuck na Nickovo pravé oko a tvář. „Snad ti to nevrátil?“ A znovu se zasmáli. „Prej jsem spadl z pódia. Ale to už si moc nevybavuju.“ „A jak ses dostal dom?“ „Alicia se o mě postarala. Teda spíš její doprovod, ale kdyby tam nebyla ona, tak se probudím někde na smetáku.“ „Dovezli tě domů? To musela mít Anna radost.“ „Jo, ještě teď se mnou moc nemluví. Prej jsem zpíval trochu víc nahlas.“ „Tak to je ještě dobrý!“ zasmál se Chuck. „Jenom že pak jsem poblil schodiště. Viděli to úplně všichni – Anna, služka, pes... Totálně jsem se znemožnil. Jediná Alicia mi podržela kyblík a dovedla mě do koupelny. Ty se směješ, ale bylo to celkem ponižující.“ Ale Chuck byl rudý smíchy. „Prej kyblík... Dokážu si to barvitě představit.“ „Já bych na to nejraději zapomněl.“ sklopil zrak.

„Chucku, proč jsi tam vlastně nebyl?“ zajímal se Nick. „Chtěl jsem tomu dát šanci, ale když jsem zjistil, že na seznamu hostů neznám ani jedno jméno, tak sem to zabalil. Popravdě – myslel jsem si, že tam nepříjdeš ani ty a ani Alicia.“ „Ale my přišli. Dlužíš nám pivo.“ a Chuck se bolestně usmál.

„Hádám, ještě jsi jí nezavola.“ „Nemám na to koule,“ vydechl kouř. „Ale volal jsem tomu právníkovi kvůli autorským právům. Prej máš možnost do konce měsíce tu výpověď napadnout, vznést protinávrh a pak že se prohlásí za neplatnou a vystaví se nová. Prostě mu zavolej, on ti to vysvětlí, číslo jsem ti poslal mailem.“ „Díkec moc, su rád, že se s tím dá něco dělat. Když vidím tu skvadru ve studiu, tak se s výdělkem na nových plackách můžu rozloučit a jednou mi nezbyde nic jinýho než ty autorský práva.“ „Já bych to neviděl tak černě,“ povzbudil ho Chuck. „Vždyť ty žádný ocasy nepotřebuješ, vystačíš si sám.“ „Jenže já podepsal smlouvu, která přiznává těm chlapům čtyřicet procent podílu na projektu. Sem musel bejt zhlulenej v ten moment, že mě k tomu Ray-C ukecal.“ „Ray je výbornej obchodník, kdyby uválel z hovna kuličky a prodával je jako zlato, tak mu lidi urvou ruce.“ „No to si kuř.“ A smál se, jak mu je ta fráze povědomá.

Jakmile Alicia přišla domů, dala si pořádně dlouhou horkou sprchu. Znova se ponořila do toho pocitu, když se probouzela Nickovi v náručí. Cítila se tak v bezpečí, tak odpočatá a svěží. A jeho sladký nevinný polibek...

Elegantně využil situace. Pořád mi nadbíhá a dokazuje mi svůj zájem. Nikdy se nesmíří s tím, že to mezi námi skončilo. A ty jeho oči... Pokaždé, když se do nich podívám, točí se mi hlava. Mám mu za zlé, že mi pořád nadbíhá, ale přitom já nejsem o nic lepší. S tím rozdílem, že se snažím svoje city potlačovat, ale k čemu to je? Sice se přetvařuju, před ním dělám, že už mě nezajímá, ale efekt to nemá žádný. Sama sobě nic předstírat nemůžu. Nepomůže mi to zbavit se bezesných nocí ani se znovu zamilovat. Ach Nicku, proč jsme se jen nemohli potkat za jiných okolností?

I Nick se ponořil do svojí iluze. Seděl na schodku a hleděl nepřítomně před sebe. Očima viděl její krásu a křehkost. Na prstech stále ještě cítil její hebkou kůži. A na svých rtech její rty. Když se mu ráno probudila v náručí, bylo to jako zrození nového dne, jako by před tím nikdy nic neexistovalo. A když paprsky slunce osvítily její medové vlasy, věděl, že to je obraz, který chce vídat každé ráno.

„Vole, posloucháš mě vůbec?“ šťouchl do něj Chuck. Nick se lekl, až poskočil. „Jo, jo, jasně.“ „Ty mě normálně ignoruješ!“ prskal. „Ne, omlouvám se. Co jsi říkal?“ „Máš poslouchat. Za to mi řekni o té kočce, na kterou jsi myslel,“ zamrkal šibalsky. „Kočce?“ podivil se a zastyděl. „No na chlapa snad nemyslels, když ses tak blaženě usmíval. Nebo rád kouříš péra, Nicku?“ „Kouřím – co to meleš?“ zasekl se a Chuck se mu smál.

„Poslyš, kdy jste spolu začali chodit?“ vyzvídal Chuck. „Od toho natáčení? Nebo jsi ji přefík hned ten den, co k nám přišla do studia?“ „Asi tři týdny před tím, než k nám přišla do studia.“ Potom se zarazil a opatrně se na Chucka podíval. *Chuck přece neví, že jsme spolu s Aliciou chodili.* „Počkej, o kom to mluvíš?“ „Takže ještě dřív? Počkej, to mi musíš vysvětlit, kde jste se seznámili, když ne ve studiu?“ „Sorry, Chucku, tohle s tebou rozebírat nebudu.“ „V klidu jo?! Hodně jsem přemýšlel.“ „To muselo bolet,“ podotkl Nick. „Když jsem přišel o Sam, Alicia byla jediná ženská v mém životě, která o mě projevovala zájem.“ „Jako o teplýho kamaráda.“ „Jo, ale byla tu pro mě. Přišla prostě ve chvíli, kdy jsem se potřeboval na něco upnout, abych strávil ten rozvod. Myslel jsem, že ji miluju. A když mi řekla, že je těhotná, bál jsem se, že mě opustí, jako to udělala Sam. Měl jsem k ní důvěru, chtěl jsem ji mít jen pro sebe, aby poslouchala to moje fňukání, jak mi Sam chybí. Zničil jsem naše přátelství. Před třemi lety jsem v sobě potlačil zklamání, který mě celou tu dobu dusilo.“ Nick nevěřil svým uším, kolik osobních věcí ze sebe Chuck právě vysypal. „Začals zase šňupat?“ „Začal jsem chodit na terapie. Samozřejmě, že ne dobrovolně, je to podmínka, abych mohl vídat malýho. Ale v některých věcech mi to pomohlo. Zkus to taky.“ „To mi kdysi řekla i Alicia, že mám zajít za odborníkem. Po pravdě nevím, s čím by mi měl pomoci. Sám jsem se do sraček dostal, sám se musím dostat ven.“

„Měls ji aspoň trochu rád? Nebo byla jedna z mnoha?“ Nick zavřel oči a zakroutil hlavou. „Bohužel. Kéž by byla, hned by bylo všechno jednodušší. Porušili jsme veškerý pravidla, zamilovali se. A teď z toho nemůžeme ven.“ „Jak dlouho jste spolu byli?“ „Sbalil jsem ji na tom večírku ve Washingtonu. Stál jsem u baru a ona tančila. Byla tam stovka žen, ale ona byla tak nádherná, tak dokonalá! Ale mě nenapadlo nic jinýho, než ji obtáhnout v kumbále pro sanitu.“ „Počkej, Alicia byla na té show?“ „Jo. Pak jsme si vyměnili čísla –

chyba číslo jedna. A pak se mi během týdne ozvala, abych přišel k ní na večeři. Dva týdny jsme nevytáhli paty z postele. Pořád jsem si nechával zadní vrátka, ale jak jsem ji začal víc poznávat, došlo mi, že už není cesta zpět. Nad ránem jsem se vypařil a myslel, že už ji nikdy neuvidím. Když jsem ji potkal ve studiu, byl to docela šok.“ „Proto ses ten první den střískal,“ pochopil Chuck. „Pak jsme spolu chodili asi ještě měsíc. Ale už to nebylo takový, jako ty dva týdny před tím. Alicia zjistila, že su ženatej, a když zjistila, že je Anna nemocná, ukončila to.“ „Takže ona to před tím nevěděla?“ „Neměl jsem odvahu jí to říct. Pořád má výčitky. Byl jsem sobec, nechtěl jsem, aby mě opustila.“ „Takže to dítě, který čeká...?“ zeptal se opatrně. „...je to jediný, co mě teď drží nad vodou,“ doplnil ho a oba se odmlčeli.

I přes to, že dnes Alicia prožila po dlouhé době krásné probuzení vedle milovaného muže, pořád cítila, že tomu druhému něco dluží. Nebylo by fér nechat to jen tak vyšumět, proto jela taxíkem do salonu Kate, kde předpokládala, že je i Anthony.

Kate zrovna barvila vlasy zákaznici, ale Anthony se tam neukázal. Raději se skrýval ve skladu, než by se ponížil.

„Alí, nic mi do toho není, ale...“ namítla Kate, „i když se brácha nijak nevyjádřil a snaží se tvářit jako kamarád, musíš cítit, že on to vaše kamarádství bere trochu jinak než ty.“ „Já vím, Katie, ale co mu mám říct? Nijak se nevyjádřil, nic na mě nezkusil. To mu mám říct: *Já vím, že mě balíš, ale už toho nech?* By bylo trochu blbý. Tony dobře ví, čím si procházím a taky ví, že nechci žádný vztah. Nejdřív musím urovnat to s Nickem. Nevím, jak to bude dál.“

„Dál?“ podivila se Katie. „Nick přece žije s Annou, nemůžeš po něm chtít, aby ji opustil.“ „A to taky nechci. Vztah mezi mnou a Nickem je tabu. Alespoň prozatím.“ sklopila oči. „Prozatím?“ zdůraznila Kate. „To chceš čekat ve své iluzi, že možná jednou budete spolu? Alí, Anna tu může být měsíce, ale i roky. Vážně to vydržíš? A kde bereš jistotu, že se tu neobjeví někdo jiný? Co když budeš při něm několik let stát, podporovat ho a až bude po všem, tak si najde někoho nového?“ „Ty vážně Nickovi nevěříš, že ne?“ začala být nepřístupná. „Promiň, ale za to, co celý roky dělal svý nemocný ženě, si u mě moc bodů nezískal. Co když by tobě časem dělal to samý?“ „Blbost, Nick mě miluje.“ „Ji taky miloval a hodně, víc, než tebe. Ona byla jeho životní láska. Je otázka času, kdy ho omrzíš.“ „Neměla jsem sem chodit.“ Vstala. „A mělas pravdu, nic ti do toho není.“ Přehodila si přes rameno kabelku a rychlými kroky odešla.

Dexter si prohlížel denní tisk a mnul si ruce. Samolibě se usmíval. Spolu s ním tam byli ještě bubeník Ted, Joe a Gordon. Ten ležel natažený na pohovce, Joe seděl u počítače a četl si zprávy na internetu. Ted jen nervózně postával a občas se prošel po místnosti. Měl na jazyku tolik věcí. Včerejší noc ho velice zklamala.

„Včerejší párty začíná nést ovoce. Jsme na titulcích každého časáku a novin. Panečku, to je reklama!“ říkal nadšeně Dexter. „Nechci ti kazit iluze,“ posadil se k němu Joe, „ale četl sis některé z těch článků, nebo sis jen prohlížel obrázky?“ „Ty malý písmenka nikdo nechte, hlavní je být vidět. Prodejnost desek bude astronomická!“

Gordon se převálil na druhý bok: „Bychom mohli nasadit vyšší cenu, fanoušci nám urvou ruce.“

„Proboha, vy idioti, posloucháte se vůbec?!“ vytekl Ted. Popošel blíže ke stolu a začal číst ve zkratce titulky v novinách. Jeden po druhém po přečtení házel Dexterovi pod nos:

„*HOLY DIVERS: nejbouřlivější křest roku – co všechno jsou schopni udělat pro prodej potápějící se kapely? Bary v Malibu praskají ve švech, proč ale koncertní haly zejí prázdnotou?*, *HOLY DIVERS: Křest nového CD nebo večírek na rozloučenou?* A tak dále.“ vydechl našťvaně. „Hlavně, že budou prachy!“ namítl Dexter. „My děláme hudbu pro lidi ne pro prachy!“

„Chuck vždycky říkával,“ přidal se Joe, „když umělec začne dělat svoji práci kvůli penězům, žene se do pekla. Brzo skončí v zapomnění.“ „Chucka mi nepřipomínej!“ otočil se Dexter na Joea. „Má mi ještě hodně co vysvětlovat.“

„Počkat, počkat,“ brzdil je Ted, „jak tobě *má co vysvětlovat?* Snad nám všem, kopem přece za jeden tým, ne? Kdo ti dal právo se prohlásit za šéfa?“ Joe ho podpořil: „Holy Divers vždycky byla šestihlavá saň, neměla šéfa.“

„To už jste zapomněli, jak tu Nick rozhodoval?! Kapela musí mít zástupce.“ připomněl jim Dexter. „Nick nám udával tempo, směřoval nás k těm nejlepším výsledkům přirozeně, nemusel si nic vynucovat, a přesto měl respekt.“ řekl Ted. „Vyřizoval všechno, co nás nebavilo dělat.“ doplnil ho Joe. „Až teď jsem si uvědomil, jak bylo super to tu v šest zapíchnout a jít na pivo. Zamávat na Nicka se slovy *tak zítra*, zatímco on tu ještě seděl do půlnoci v papírech.“

Dexter vytáhl krabici s administrativou, které se nikdo od Nickova odchodu ani nedotkl. „Pojďte, rozdělíme si to na čtyři díly. Společně se do toho dáme a půjde to jako po másle.“ „Sorry, brácho,“ řekl Ted, „ale se mnou už nepočítej.“ A odešel ze studia. Dexter se udiveně podíval na Joea. „Ty seš teď šéf.“ řekl Joe. Tedův odchod mu dodal kuráž, aby mohl udělat to, co chtěl udělat již několik týdnů. Vyjít ze dveří studia a zhluboka se nadechnout.

Ve studiu zbyl jen Dexter a Gordon. Dexter se na kamaráda díval pohledem, jako by křičel o pomoc. Gordon se posadil a pomalu vstával. „Sorry brácho, mám ve městě nějaký lítačky. Začni, já to pak někdy dodělám.“ A odešel. Dexter zůstal sám. Mezi slepými jednooký králem.

Nick jel od Chucka do studia, kde měl sraz s *kumpány*. Celou cestu myslel na Chuckovu kapelu, na to, jak jim to klape, jak jsou sladění, jak se jednoduše dokáží domluvit. Jsou naladěni na stejné vlně, jdou za stejným cílem. Čím víc na ně myslel, tím menší měl vůli pokračovat na svém vlastním projektu.

DJ Pussykiller měl za úkol namixovat několik beatů. Sebevědomě Nickovi pustil skladbu. Shia a Takbir začali spontánně rapovat, co je napadlo. Velmi se u toho pobavili, protože text směřovali k nahým ženám a sexu. Nakonec si plácli.

Nick seděl u počítače. Zklamán vlastní unáhleností si sundal brýle a promnul si unavené oči. Ten remix nebyl podle jeho představ. K textu, který mu chtěl dát, se absolutně nehodil. Byl příliš divoký, umělý, moc elektroniky v něm.

„Asi už su na tohle moc starej,“ povzdechl si. „Vidíš,“ řekl Takbir, „Pussykiller je Bůh, slyšíš ty basy?“ a všichni tři začali tupě pokyvvovat hlavou do rytmu. „Nemůžu tomu dát text, kterej jsem chtěl původně. Co hůř, nemůžu k tomu dát žádněj text. Mý vážný texty k týhle rozšafný hudbě by zněly jako výsměch těm věcem, o kterých mluvím a ne, že ty věci chci zdůraznit. Byl by z toho kabaret.“ říkal zklamaně. „Tak vymysli jinej text, bro‘.“ řekl jednoduše Takbir. „Nemusí bejt všechno vážný. Nebo něco vymyslíme my.“ pokrčil rameny a s Shiaem si sedli ke stolu. Na cár papíru začali okamžitě psát tupým kolkem. „Hey, bro‘,“

vyzval Takbir Nicka, „pusť nám to do smyčky, ať můžeme skládat rýmy.“ „Jako kdybyste věděli, co to *rým* je. Tak možná *rýma*.“ zamumlal.

Pak někdo třikrát zabušil na dveře. Takbir a Shia se na sebe podívali se záludným zábleskem v očích. „Ájééé, ááájééé!“ začali dvojhlasně pokřikovat. Nick si připadal jako v pavilonu opic. *Ještě že Pussykiller nemluví*. Pomyslel si.

Do dveří napochodoval ne moc vysoký, o to víc široký Afroameričan v černém tričku, džínách a zelené kšiltovce nasazené kšiltem na pravý bok. Muži se s ním přivítali bouchnutím pěsti o pěst. Pak se přesunuli k Nickovi. „Yo, Matsudo, přivítej našeho geniálního bubeníka Blacka.“ A robustní muž ho chytil za předloktí a potřásl si s ním.

„Copak nemáte normální jména?“ podivil se Nick. „Tohle jsou naše pravý ména.“ zachrchlal bubeník. „Gravediggers, bro‘!“ řekl Takbir a s Shiaem si pláclí.

„No,“ vydechl si Nick, „jak ti můžu pomoci?“ zeptal se bubeník a „Ty mně?!“ zašklebil se pohoršeně. „Tady chlapi říkali, že sháníš někoho, kdo to umí s bicíma.“ „No,“ vydechl si, „ukaz tedy, co umíš.“ Bubeník šel do odhlučněné nahrávací místnosti a těžce usedl za bicí. Nick stál za sklem se založenýma rukama, vedle něj Takbir, Shia a DJ Pussykiller. Bubeník Black ze zadní kapsy vytáhl svoje paličky. Uchopil je do obou rukou za oba konce, předpažil, zavřel oči a začal mumlat cosi v nějakém africkém jazyce. Nick se podíval na hodinky.

„Bez rituálu to nejde,“ naklonil se k němu Takbir. „Nikdo přesně neví, co říká, ale myslíme si, že vyzývá předky, aby mu dodali sílu.“ „By scházelo, aby nám tu nějakej vstal z mrtvých,“ podotkl Nick.

Pak ale jako rána z čistého nebe bubeník udeřil do bicích a nasadil velice svižné tempo. Mělo to říz, mělo to šťávu, bylo to nabitě energií. Nic přeplácané, každý úder měl své místo, údery na sebe systematicky navazovaly. Nick nevěřil vlastním uším. Z vymyšlené melodie přešel ke skladbě, kterou složily jako Gravediggers. Na ni opět navázal něčím, co měl uložené v hlavě.

DJ Pussykiller se ujal mixážního pultu. Zapojil do něj svá obří sluchátka, která neustále nosil na hlavě.

Takbir a Shia začali spontánně rapovat. Tentokrát ale jejich slova měla smysl. Rýmovala se. Dokonale zapadala do melodie.

Nick nevěřil, kde se to ocitl. Měsíc se snažil z těchto líných chlapů vymáčkout něco produktivního a teď úderem paliček se ocitl na hip hopovém koncertě. Jejich hudba měla spád. Nick se dokonce začal nevědomky pohupovat do rytmu. Pak ho něco napadlo.

Zapojil do sítě svoji elektrickou kytaru. V rychlosti ji naladil a postupně se začal přidávat ke kapele. Do opakujícího se rytmu vymyslel kombinaci tří akordů dokonalý kytarový doprovod. Skladba gradovala až do skvělého instrumentálního vyvrcholení. Všichni členové byli v eufórii. Shia a Takbir si pláclí. Bubeník ještě dohrál závěr. Nick byl nadšený.

„Výborně!“ zvolal. „To je ono! Ta melodičnost, ta souhra, kompozice... To nemělo chybu!“ chválil je Nick. „Teď si to sjedem ještě jednou a nahrajem to. Blacku, můžeš začít, prosím?“ „Eh, jak, že to začínalo? Už jsem to zapomněl.“

Alicia šla odpoledne do studia, odkud obvolala zbývající lidi, kteří se podíleli na realizaci jejího benefičního koncertu *Hudbou proti rakovině*. Manažerský tým nadačního fondu *Music To Heal* jí stanovil tým asistentů, kteří jí v tak krátké době pomohli založit nadační fond pod stejným názvem, jak se nazýval koncert.

Koncert se měl konat v losangelesském hotelu *Hilton* už ani ne za měsíc. Prostory byly zamluvené, občerstvení zajištěné, významní hosté pozvaní. Kostra programu večera byla také sestavená, ale některé kapely se ještě plně nevyjádřily k účasti. Zbývalo doladit ještě tohle a pak navštívit děti v nemocnici.

Alicia se dozvěděla o jednom sdružení, které při onkologické klinice zřizovalo pro děti a jejich rodiče jistý druh odlehčovacích služeb. Zřizovalo rekreační pobyty pro děti, které právě procházely léčbou, ale i pro děti, které se dávno vyléčily. Děti mohly navštěvovat výtvarnou dílnu, dramatický kroužek, různé exkurze či přednášky. Alicia měla v plánu se v nejbližší době spojit s vedením a zapojit je do svého projektu.

Když právě telefonovala, vešel do studia k jejímu překvapení Anthony. Na točivé židli se otočila jemu zády, aby ji neznervózňoval. Jakmile dotelefonovala, vydechla si a chvíli hledala slova, která by mu řekla. Byla velmi zaskočená.

„Ali, já...“ zastavil ji dřív, než stačila něco říct. Vstala a vzájemně se k sobě přiblížili. „Chtěl bych ti něco říct. Slyšel jsem vaši výměnu názorů s Kate. Měl jsem se do toho vložit tam, ale byl jsem strašně naštvanej. Chci ti říct, že tě nemiluju, nechci, aby sis myslela, že su nějaký nezkušený studentík, kolem kterýho zavlaje sukně a on už se zabouchne. Abych se doopravdy zamiloval, potřebuju hodně času. Ale zároveň pro mě nejsi jen obyčejná kamarádka. Líbíš se mi, seš vtipná, rozumná, prostě jsi mě zaujala. Měl jsem ti to říct už dřív, abychom se vyhnuli tomuhle trapasu. Nechci tě svádět, nechci s tebou chodit, chci s tebou prostě trávit čas.“ A zhluboka si vydechl. Alicia taky. Chvíli bylo ticho.

„No...“ řekla těžce. „úplně jsi mě zaskočil, pořád jsem si připravovala, co ti řeknu, ale teď...“ zavrtěla hlavou. Pak se vzchopila. „OK, je pravda, že jsme si takhle měli promluvit už dávno, ujasnit si, kam náš vztah směřuje. Budu mít dítě s mužem, na kterého nemůžu zapomenout. Plácám se ode zdi ke zdi. Abych na něj zapomněla, potřebuju někoho poznat a znova se zamilovat. Sama od sebe na něj asi nezapomenu, i když jsem se snažila, prostě to nejde jen tak vypnout. A cíleně žádnýho chlapa nehledám, chci být sama, počkám, co přijde. Ale s tebou je mi fajn. Včera večer to bylo vážně prima, ráda bych si to zopakovala, samozřejmě bez toho závěru. Taky nechci s tebou chodit, ale ráda s tebou strávím čas.“ A usmála se. „Pokud teda budeš mít ještě zájem.“ Anthony se s úsměvem začervenal: „Jasně, že jo. Třeba o víkendu bychom si mohli někam vyjít, jen tak, nezávazně spolu strávit čas.“ A chytil ji za konečky prstů. Alicia se mu s nadšením dívala do jeho studánkových očí. „To můžeme. Anebo, víš co? V pátek jsem chtěla jít do nemocnice za dětma, pojd' tam se mnou.“ „Já?“ podivil se. „Ano, ty! Umíš udělat legraci, budou z tebe nadšené.“ „Budou mít oči jen pro tebe, nechci překážet, to ty je budeš zajímat, ne nějaký cizí buran.“ „Budeme se bavit všichni dohromady. Jsem si jistá, že je zaujmeš. Nemusíš mít strach, že budeš na obtíž. Děti jsou velmi všímavé, než o mě se budou zajímat o tebe, kdo jsi, uvidíš.“ „No tak dobře.“ kývl Anthony. „Je to pro dobrou věc. Zkusím to, když je budu nudit, vyklídím pole.“ „Domluveno.“ Podala mu ruku a symbolicky si potřásl. „Ale jsem si jistá, že s tebou se zaručeně nudit nebudou.“ A usmála se na něj.

Ten její úsměv. Jako když se na mě usmála Daphné. Říkal si. S těmi světlými vlasy jí je tak podobná. Třeba mi život dává druhou šanci být s holkou mých snů. Možná přece jenom máme nějakou šanci. Rozjímal. Díval se jí do očí a usmíval se.

Tu ale do dveří vrazil Nick plný entusiasmů. Oba se polekali a odskočili od sebe.

„Ali, nebudeš věřit, co se stalo!“ „Objevils osmý div světa?“ řekla bez zájmu a Tony se od ní vzdálil. „Představ si!“ rozmachoval se rukama. „Nahráli jsme první skladbu! Bez přípravy, z placu jsme to dali a je to úžasný! Mám to na fleshce.“ A tu bez optání zapojil do počítače. „Zní to úplně skvěle, všechno se k sobě dokonale hodí.“ A pustil skladbu. Alicia se s Tonym jen na sebe podívali. Ale Nick měl pravdu, skutečně to byla dobrá skladba. Měla svižnou melodii, měkké i tvrdé pasáže a text měl smysl.

„Hip hop sice moc ráda nemám, ale je to dobrý.“ řekla. „Já su sice tělem i duší rocker,“ přidál se Anthony, „ale tohle bych si pustil, líbí se mi tam ta kytara.“ a Nick se samolibě usmál. „Stáhl sem ti to na plochu, můžeš si to klidně ještě pustit. Ani nevíte, jakou mám radost! Víc, jak měsíc dřiny a bez výsledku. A dneska přijel bubeník, začal hrát a všichni se postupně přidali. Něco takovýho jsem ještě nezažil.“ říkal plný dojmů ještě na půl poblouzněn. „Já říkám pořád, že bubeník je nejdůležitější člen v kapele.“ podotkl Tony. Snažil se s ním bavit, aby řeč nestála, ale dvakrát přívětivý nebyl. Nick byl ale pořád nadšený. „Jako by nás to konečně spojilo, naladilo na jednu vlnu. Doufám, že jsem vás v ničem nevyrušil.“ ztišil se. „Ale musel jsem se o tu radost s někým podělit, no a vy jste nejbliž. Konečně železko v ohni.“ usmál se samolibě a promnul si ruce.

„Moc ti to přeju Nicku,“ usmála se Alicia, „a když už jsi tady, potřebovala bych vědět, jak to bude s váma na benefičním koncertě. Pořád patříte k menšině kapel, která se úplně nevyjádřila.“ „Však jsem říkal, že do toho jdu,“ svažil čelo. „No to jo, ale potřebuju playlist, vaše složení plus tým, jestli budete mít svého zvukaře, choreografa, osvětlovače... Mám kostru programu večera, můžu ti to vytisknout.“ A šla k počítači. „Připravte se, že budete hrát maximálně dvacet minut. To si upřesníme, do konce týdne se mi má ozvat zbytek lidí, kteří se ještě nevyjádřili.“ „Do konce týdne?!“ lekl se Nick. „Máme teprv jednu písničku.“ „Kterou jste z fleku nahráli. Máš tři dny na to, abys nahrál dalších pět.“ A podala mu vytisknutý program: „Tak se číň.“

Nick si vzal papír, stáhl půlky a odešel ze studia.

„Tys mu to nandala.“ poznamenal Anthony. „Baví mě být na koni.“ usmála se škodolibě. „Všechno musí být perfektní. Bude to vysílat televize, příměj přenos.“ „Cože?“ vyhrkl Tony zaskočeně. „No aby mohli i lidi u obrazovek posílat SMSky. Vybereme tak víc peněz.“ vysvětlovala. „Co když budu mít trému?“ „Ty a trému? Ale prosím tě. Toho se vážně nebojím.“ usmála se. Anthony ji chytil za ruku. „Musí bejt dycky podle tvýho, co?“ podíval se na ni, jako že smutně. „Přesně tak. Musíš se přizpůsobit, když chceš se mnou trávit čas.“ „To není ani jiskřička naděje?“ „Bez šance,“ zakroutila hlavou. Pak se na sebe usmáli. Alicia shlédla na jeho ruku, jak hladí její prstíky. Cítila teplo u srdíčka. „Bychom mohli jet ráno v tu sobotu.“ řekla, ale pořád se dívala na jeho ruku. „U dětí budeme dopoledne a pak můžem na nějaký výlet, pokud máš teda čas...“ „Mrknu se do diáře.“ Koketoval.

Po chvíli zazvonil telefon. Alicia se na Tonyho pousmála a hovor přijala.

„Tady Shuck.“ „Kdo, prosím?“ vykoktala se Alicia. „Ryan Shuck, Julien-B.“ objasnil muž s hrubým hlasem. „Aha, jasně, už si vzpomínám. Telefonovali jsme spolu.“ „Volám kvůli tomu benefičnímu, účast platí, akorát v tom bude drobná změna. Asi před měsícem jsme začali dělat na nový desce s jedním kámošem, je to božskej zpěvák, byl by to přímo hřích ho nevtít s sebou.“ „No výborně.“ řekla spokojeně Alicia. „Pošlu Vám jeho iniciále, abyste ho tam mohla přihlásit. Zařadíme se do programu a pošlu Vám i playlist.“ „Výborně, budu se těšit.“ „A kdy bude zkouška?“ zeptal se muž. „Do konce týdne bych měla znát seznam všech

účinkujících, takže počítejte, že Vám v pondělí zavolám a domluvíme se.“ „Tak OK, budem se těšit.“ „I já.“ A rozloučili se.

„Milej chlápek.“ Pousmála se Alicia. „Tak se mi to líbí, když sami zavolají a vše jde jako po másle.“

Alicia ještě Tonymu řekla o svých plánech, jak si představuje program večera a poté ji zavezl domů.

Slunce pomalu zapadalo za obzor a díky zrcadlení v oceánu vytvořilo nádherný obraz. Rackové létali nízko nad hladinou. Plachtily příjemně svěžím větrem, který voněl po vodě, soli a borovicích.

„Zvykl bych si tady.“ podotkl Anthony, který podržel Alicii dveře u auta, když vystupovala. „Je tu nádherně. Ale doma jsem tu nikdy nebyla.“ „Stará dobrá matička Evropa, třeba se tam taky jednou mrknu. Když jsme byli s klukama mladší, chtěli sme se tam podívat. Sbalit se a přespávat, kde se dá, město za městem, občas nějaká brigáda... Česat hrozna v Champagne, péct pizzu v Římě, točit pivo v Plzni... To byl náš sen.“ „Třeba se ti někdy splní,“ pousmála se Alicia. „Do jisté míry jsem to zažila. Několik měsíců v tourbuse na koncertní šňůře. Přespávalo se, kde se dalo, jedlo se, co bylo nejdřív po ruce, město za městem, občas nějaký koncert... Zas taková romantika to není. Někdy je lepší jen snít.“

Pak se otočila, protože uslyšela známé kroky.

K jejímu domu se přibližoval Nick. V ruce svíral kytici žlutě zářících slunečnic. Zastavil se opodál a sejmul sluneční brýle. Dnes podruhé šel za Aliciou a už podruhé se setkal i s Tonym.

„Ten chlap tě normálně pronásleduje.“ řekl potichu Tony. „Vydržíš chvílku?“ požádala mladíka Alicia. „Vyřídím to, chci se s tebou ještě rozloučit.“ A mladík kývl.

Alicia založila ruce, nadechla se a pomalu přikráčela k Nickovi.

„Tak?“ začala větu. „Promiň, nevěděl jsem, že máš rande. Nechci bejt za kazišuka.“ „Tony mě jen zavezl domů, za chvíli pojede.“ „Nemusíš mi nic vysvětlovat, nic mi nedlužíš. Navíc, včera jsem vám zkazil večer a za to se omlouvám.“ „Hlavně, že je ti dobře.“ pousmála se. „Ty jsou pro tebe. Chtěl jsem ti udělat radost.“ Nabídl jí slunečnice. Alicia se ze slušnosti pousmála a květiny přijala. Ve skutečnosti byly slunečnice její nejméně oblíbené květiny.

„Vlastně jsem přišel i s prosbou.“ A Alicia zvedla hlavu. „Víš, jak jsi tehdy našla ten starej text... Říkal jsem si, že by bylo fajn, kdybych to pro Annu nahrál živě na tom koncertě. Ať už to uvidí tam nebo doma v televizi... Co říkáš?“ „No bylo by to fajn.“ pokrčila rameny. „Nacvičte to.“ „Vlastně je to napsaný pro ženskéj hlas. Myslím teď refrén, hodil by se tam ženskéj hlas. Tak mě napadlo, že ty zpíváš hezky a seš v mým okolí jediná zpěvačka, co znám.“ Alicia ale rázem zrudla vztekem. Přivřela oči a našpulila rty. „Nemyslíš vážně, cos teď řekl, že ne?!“ „Mohli bychom spolupracovat,“ řekl opatrně. „Ty žádáš mě, abych s tebou nazpívala milostnou písničku, kterou jsi napsal pro svoji ženu?!“ říkala důrazně, aby to Nickovi došlo. On ale pořád nechápal, co Aliciu tak rozčertilo. „Říkalas, že se ti ta písnička líbí.“ „To ano, ale ne, že ji chci zpívat. Bože, Nicku! Přemýšlej někdy, než něco řekneš, ano?!“ Švihla mu květinami o hrudník a rychlými kroky odešla.

S Anthonyem se rozloučila jen letmo a rychle zašla domů.

Nick si popošel k Tonymu. Oba mlčky postávali za brankou jejího domu.

„Ženským asi nikdy neporozumím.“ povzdechl si Nick do ticha. „Nesnáší slunečnice.“ „Kdo?“ podivil se. „Alicia. Nesnáší slunečnice.“ „A jak to ty můžeš vědět, sotva ji znáš.“

odsekl. „Píše to na svém blogu. Jako její fanoušek ho znám z paměti. Rudý růže, ty sou tutovka.“ „Měl jsem vzít růže.“ přikývl. „Podle mě to ale nebylo kvítkama.“ podíval se na něj Anthony. „Nechápu to, z toho textu byla unešená. A s Annou sou snad nejlepší kámošky. Fakt nevím, co jsem udělal špatně.“ „Vy byste manželovi svý milenky zpíval písničku?“ „Sme kamarádi.“ řekl s nevolí. Anthony se na něj podíval, jestli tu svou hloupost myslí vážně.

„No jo, asi máš pravdu. Navíc ti dlužím omluvu. Zkazil jsem vám dvěma večer.“ říkal nerad. „A dík za odvoz domů. Nevím, esi bych to na tvým místě udělal já. Vážně díky.“ A letmo se mu podíval do očí. Poté mu nabídl svazek slunečnic. Anthony se pousmál: „Vezmu je ségře, má ráda ty zrníčka.“ Pak si pokynuli a Anthony odjel svým vozem domů.